

Qūntum

Preceptū

Si esurieit inimicus tuus cibas illas. si sitierit: potum da illi. prunas eius et congregabis super caput eius et dominus reddet tibi misericordia eius. recte oppoitur iniuria die. quod per dolet de miseria primi. postea et vero de felicitate primi. unde misericordia dei. et cor. et res ipsa confirmat et ego non infirmor de iniuria iudei. Iudeus Iohannes xij. quod iudas murmurauit de effusione vnguentis super caput ihu.

¶ Ca. vi.

Dunc de filiabus iniurie differendum est. Primo quod occasiones sunt huius corporal. Secundo de odio in spirituali quod sit. et de eius appetitu. Tercio an peccores le odio a habeant. **Q**uāntum ad primū nondum sum tho. 2. 2. q. rxxvi. Et s. greg. xxxi. mora. Quicquid sunt filie quod ex iniuria occiri possunt. si furriū. detracō. exultacō in aduersis. afflictio in prosperis primi et odii. Quod sic p. nam in conatu iniurie est. aliquod tamquam principium. et aliquid tanquam medium. et aliquid tanquam terminus principium quidem est. ut aliquis diminuat gloriam alterius vel occulto. et sic est fufuracō. vel manifeste et sic est detracō. medium autem quod aliquis intendat diminuere gloriam alterius: aut potest et sic est exultacō in aduersis. Aut non potest. et sic est afflictio in prosperis. Terminus autem est in ipso.

Capitulū

Sextum

odio. Quia sic bonū delectas causat amorem. ita tristitia odium. **Q**uo ad secundū sciendū b quod differunt. ira iniuria et odium sum. tho. 2. 2. q. cētima quinque gesima octaua. **I**ra enim est per quam appetimus malū primi sum quādā mensuram. put scilicet habet racō et videlicet. odium autem est per quod desideratur malū prim ab solute. **E**t ira est interdī causa odii quod per hoc quod aliquis appetit malū vim dicte sub racō est iustitia et cum hoc frequenter facit. puenitetur ad appetitū mali absolute in primū quod est odium. In iniuria vero est tristitia de bono alieno. unde sicut tristitia opponitur gaudium: sic odium amoris et causatur odium tamē ex ira. quam ex iniuria. sed directius ex iniuria quam ex eo quod quod est tristitiat de bono primi: statim displicētiā seu odium faciliter capit. **O**ubitur primo ut deus possit odiri ab aliquo hinc dicitur tho. ibi deus potest dupliciter ab homine apprehendendi. unomodo sum seipsum puta cum per eentias videtur. Alio modo sum effectus scilicet cum iniuribilia dei per ea quod facta sunt intellecta considerantur de per eentias suā est summa bonitas quam nullus potest odio habere sic visus quod sic non habet nisi racō em diligibilis non odibilis. quod ibi nihil mali aparet intellectui.

c

Quintum

Preceptū

Sunt autem effectuum sanctorum duo genera quidam qui nullo modo possunt contrari volutati. ut esse viuere. et intelligere. et talia sunt omnia etiam appetibilia. Et per ut deus est talium effectuum autor etiam non potest odire. Alij sunt effectus dei qui repugnat mortali nature volutatis; inflictio pene. et cohibitor peccatorum pro lege dominica repugnant voluntati peccatorum. Et quantum ad tales effectus deus potest odire ab aliquibus. in quantum vice deus apprehenditur ut peccatorum exhibitor et penarum inflictor.

Decimus dubitamus an odium dei sit gravissimum peccatorum simplificiter. **I**e. secundum theologum ibidem quod sic. quoniam est deliberatum. racione quod optimo opponitur pessimum per prophetam. viij. ethi. **H**oc amori dei quod est optimum opponitur odium dei. Ideo cum primum sit optimum. Secundum dum est pessimum. ymo odium dei ex deliberatione est maxime peccatum in spiritu sanctu secundum quod peccatum in spiritu sanctu noiat aliquo dingen. spale peccati non tantum computatur inter species peccati in spiritu sanctu quod generaliter inuenit in omnibus species peccati in spiritu sanctum. unde odium dei maior peccatum est infidelitatis peccatum. quod ex eo oritur ut effectus ex causa. **D**ubitatur. inquit. quod possumus et debemus odire. **I**e. secundum theologum ibide. licet odio huius mundi quod a deo abducatur. ut

Odu

Capitulū

Sextū

peccatum. et oportet illis quod pertinet ad defectum domini iusticie. et quod quid a deo abducit nos secundum quod a deo abducit **H**oc naturam fratris. gratiam. et huiusmodi cum sint a deo sine peccato non possumus odire. **D**e primo secundum lucas xvij. **H**ic quis remittit ad me et non odit proximum aut inimicum: non potest esse meus discipulus. et **R**omanos i. detestatores deo odibiles. de secundo. **I**ohannes. ij. quod fratrem suum odit. in tenebris enim secundum summa cautela secundum gregorius. ibi vero in deinde est ne sub vestre boni odij se occultet diuinus frater. **C**uius ad tertium fuit ut peccatores se odiant. **F**elix quod sic vnde post. Qui diligit iniquitatem odit aiam suam. per cuius intellectum non est secundum theologum. iiij. q. xxv. **D**ebitur vero peccatores se diligant. Amare seipsum: **V**no modo enim est omnibus. Alio modo proprium est bonorum. Terco modo proprium est malorum. **R**es eius aliquis amet id quod seipsum esse existimat hoc communis est eis. **H**oc autem secundum est aliquid duplicit. **D**ono modo secundum substantiam suam et naturam. **E**t secundum hoc oportet estimat bonum enim se esse illud quod sunt. scilicet aia et corpe composite. **E**t sic etiam omnes homines boni et mali diligunt seipsums in quantum diligunt sui ipsorum conservacionem. Alio modo secundum esse hoc aliquid secundum prius qualitatem. **S**icut princeps ciuitatis dicitur esse ciuitas

Quintū

Preceptum

Vn qd pncipes fatiū: dicit
ciuitas scere: **H**ic autē non
oēs existimāt se esse illud qd
sunt. **P**rincipale enim in homi
ne est mens rationalis. secū da
riū aut est natura sensitua et
corpalis. **Q**uoꝝ primū wcat
ap. interiorē hominē ut pat;
z. cor. v. **H**omī aut existimāt
principale in scip̄ rationalē
naturā sive interiorē hominē
vn̄ fm̄ hoc existimāt se ee qd
sunt. mali aut existimāt princi
pale in seip̄is naturam sensiti
uā. et corpale sc; exteriorē homi
nē vn̄ no recte cognoscētes se
8 ip̄s non vere diligunt. **E**t
hoc pb̄at philo. in. ix. ethi. p
quicq;. que sūt amicite p̄pria.
vnusquisq; enī amic⁹. **P**rimo
quidē vult suū amicū esse et vi
uere. **S**econdū vult ei bō. **T**er
cō op̄atur bō. ad ip̄m. **Q**uar
to ouiuit ei delectabiliter. **R**ū
to cō cor dat cū ip̄o quasi in eis
dem delectat⁹ et cōtristatus.
Et fm̄ hoc homī diligūt seip̄s
optum ad interiorē hominē
Quia etiā wlūt ip̄m obserua
ri in sua integratate. **E**t optat
ei bona eius que sunt bona spi
ritualia. et ad assequēdū op̄az
impēdūt. **E**t delectabiliter ad
cor redūt. quia ibi inueniunt
bonas cogitacōes in presenti
et memoriam bonorū preteri
torꝝ. et spem futuroꝝ bonorū

Capitulū

Septimū

ex quib⁹ delectacō causatur.
Humiliter etiā nō patiūtur i
scip̄ dissentionem wlūtatis
qz tota aia eoz tēdit in vnū
Econtrario autē mali non w
lunt cōseruari in interioris ho
minis integritate. nec appetūt
eius spūalia bona. nec ad hoc
op̄antur. nec delectabile est
eis secū cōtiuere redeundo ad
cor. qz inueniūt ibi mala p̄sen
tia. p̄teita et futura que ab hor
rēt. nec etiā sibi p̄p̄ cōcordāt
apt̄ cōsciētiā remordētem fm̄
illud ps. **A**rguā te. et statuā
cōtra fatiē tuam. **E**t p̄ idem p
bari pōt qz mali amāt seip̄os
fm̄ corrūpcō em exterioris ho
minis. **H**ic aut homī nō amāt
seip̄os. odiūt ergo malis seip̄os
scdm̄ pncipale sui vicez aiam.

Capitulū. vii.

STe necessariū est scire a
quo inimici vñ pecca
tores sint diligēdi vñ
odiendi de quibus xp̄us p̄ce
ptum dat ma. v. dicēs. **A**udi
stis qz dictū est. diligēs pri
mū tuū. et odio habeb inimi
cum tuū. **E**go aut dico vñ di
ligite inimicos vestros bñfaci
te hñs qui odēt ws. et orate
p̄ p̄sequētib⁹ et calunianti
bus ws. ut fitis filii pris vñi:
qui in celis est. **Q**ui solē suum
oriri facit sup̄ bonos et malos
et pluit sup̄ iustos et iūstos